

Весела Дружина

39

БРОЙ

2 месе

Год. VIII-3. № 1941

СЕДМИЧЕНЪ ВЕСТНИКЪ ЗА ДЕЦА И ЮНОШИ

РЕДАКТОРИ: А. РАВЦВЪТНИКОВЪ, Е. КОРАЛОВЪ и Ц. ЦВЪТАНОВЪ
Год. абонам. 60 лв. • Адресъ: Бул. А. ХИТЛЕРЪ № 66 Тел. 4-18-41 — София. Пош. чек. с-ка 722

Одобрень и препоръчанъ отъ М-ство
на просв. (окр. №2813-25-11 отъ 27.X.1938)

Майска нощъ

Мирно слънцето залъзва,
топла нощъ разтваря пазва
и загръща пакъ свѣта,
и съ дърветата приказва
и отъ звездни небеса
рони свила и роса.

Става тихо и тъмнѣе,
и вечерницата грѣе,
тъне всичко въ миръ и сънъ,
само славейтъ е буденъ,
само той въвъ тоя часъ
пѣе съ ясна си гласъ.

И подъ нѣжната му пѣсенъ
Май върви въ нощта унесенъ
и затваря всѣки цвѣтъ,
слага мравкитъ въ леглата
и на всѣкое щурче
дава жичка и перце.

АСЕНЪ РАЗЦВЪТНИКОВЪ

ВЕЛИКИЯТЪ ДЕНЪ

отъ А. Каралийчевъ

Както Спасителтъ се наведе надъ
мъртвия, досегна съ дѣсницата челото
му и рече: „Лазаре стани!“ — тъй ще
се дигне отъ гроба въковниятъ робъ
и свѣтлина ще нахълта въ душата му.

Азъ виждамъ тоя великъ день,
когато ангелтъ на свободата ще размаха
криле надъ всичкитъ огнища, кждето
се чуе българската речъ.

Ще излѣзатъ отъ тъмницитъ жи-
витъ поборници, съ побѣлѣли коси и
хлътнали очи.

НА СВ. КИРИЛЪ И МЕТОДИЙ ВЪ СОФИЯ

Гоститъ отъ освободена Македония поднасятъ на
Н. В. Царя две национални костюмчета за Т. Ц. Ви-
сочества князь Симеонъ Търновски и княгиня
Мария Луиза.

Ще се завърнатъ прокуденитъ, като
пилци разпилѣни по всичкитъ краища
на свѣта.

Ще излѣзатъ отъ гробоветъ сѣн-
китъ на оная тма войници, които отъ
вѣкове сж гинали за свободата на бъл-
гарския народъ — пронизани отъ стре-
ли, прободени съ копия, псѣчени съ
ятагани, увиснали на бесилки, ослѣпени
съ огнено желъзо, разкъсани отъ сна-
ряди, простреляни отъ куршуми, —
ще излѣзатъ и ще поронятъ невидими
сълзи.

Старицата съ набръчканото чело,
клетницата, която има очи като кла-
денци, ще дочака на прага своя зегу-

бенъ синъ, ще раздвижи немощни
ръце да си го прегърне и ще запита:
„Кжде бѣше, чедо мило, защо не се
върна преди години, да те видя, ко-
гато очитъ ми не бѣха още изплакани?“

А той ще отвърне:

— Майчице, азъ прекарахъ живота
си като пжтникъ, подгоненъ отъ глут-
нища вълци. Накладй огънь да си сгрѣя
ржиетъ на своето огнище.

Подъ сѣнката на бадемата, въ тре-
вясалия дворъ, ще се събере за първи
пжтъ старата челядь, ще разчупи чел-
никътъ черния хлѣбъ и първитъ за-

Продължава на стр. 2 долу